

offentliges Side stiller paa forskellige Omraader for at give Byggetilladelse, men at man gør det under saadanne Former, som skønnes nogenlunde forsvarlige, men som dog kan virke fremmende paa Byggeriet.

Det ærede Medlem Hr. Simonsen talte om Lærlingspørgsmaalet, om Spærringen for Tilgangen, om Ledighedsspørgsmaalet, og mente, at det, jeg her havde fremdraget, i og for sig ikke havde nogen synderlig intim Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal. Nu ved jeg ikke, om der i Lærlingeloven findes Bestemmelser, som kan vanskeliggøre Tilgangen af Lærlinge til enkelte Fag, men disse Bestemmelser maa dog saa virke nogenlunde ens for alle Fag, og medens der jo er visse Fag, hvori der er ret livlig Tilgang af Lærlinge, har det paa ingen Maade været Tilfældet i Byggefagene, endskønt Lønningerne her ligger højere end i de fleste andre Fag. Der maa da her være særlige Forhold til Stede, og der har, som jeg nævnte forleden Dag, været ymtet om, at der baade indenfor Mesterkredse og indenfor Svendekredse var en Tendens til at modvirke Lærlingetilgangen, og indtil det modsatte bevises, vil jeg da ogsaa deri se Forklaringen paa den ganske minimale Tilgang til Byggefagene, vi har set i de senere Aar, og som i Aarene fra 1917 til 1922 reducerede Antallet af Bygningshaandværkere her i København med ca. $\frac{1}{4}$. At naturligvis Spærringen, den Spærring for Tilgang af Bygningshaandværkere fra Provinsen, som dog er evident, saa det ikke nytter at forsøge paa at benægte den, kan have haft sin Betydning i saa Henseende, derom nærer jeg ikke Tvivl. Naar det ærede Medlem Hr. Simonsen mener at kunne vise dette tilbage med en Udtalelse om, at der bliver givet Adgang for udenlandske Haandværkere til at arbejde paa Byggeomraadet her i Landet, vil jeg dertil bemærke, at denne Adgang ikke er givet for Københavns Vedkommende, og det er Hovedstaden, vi i denne Forbindelse har talt om. Der har ikke været Adgang for tyske Murersvende til at arbejde her i København, endskønt der saavist kunde være rig Anledning til at give saadan Adgang, thi havde der været det, saa havde det maaske været muligt at faa fuld Sikkerhed for, at de ca. 5 000 Lejligheder, der nu er under Opførelse her i København, kunde blive bygget færdige i indeværende Vinter og tages i Brug til den kommende April Flyttedag. Saa vilde man, som det ærede Medlem Hr. Dahl-

gaard har bemærket, have tilvejebragt en Lysning i Boligforholdene.

Jeg har ikke paa nogen Maade kritiseret det ærede Medlem Hr. Dahlgaards Udtalelser. Jeg forstaa ganske vist ikke, hvad det ærede Medlems Hensigt med de Bemærkninger, han i Gaar fremsatte i denne Forbindelse, kan have været. Det er, ligesom det ærede Medlem er blevet bange for sin egen Skygge, er blevet forskrækket over det Lyssyn, han har ladet komme til Orde med Hensyn til Fremtiden i denne Sag, og som ganske vist heller ikke staar saa absolut fortræffeligt til de stærke Restriktionskrav, som fremføres fra visse Sider i hans Parti. Men dette: at se lyst er dog ikke nogen daarlig Egenskab, især naar dette Lyssyn kan underbygges med saa gode og paalidelige Data, som det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har kunnet gøre det baade i det Interview, som „Ekstrabladet“ har underkastet ham, og i hans embedsmæssige Skrivelse. Det ærede Medlem har ganske sikkert fremhævet, at i denne Forbindelse var Spærring for Tilflytning af væsentlig Betydning, men jeg forstaa ikke, hvorfor det ærede Medlem bebrejder mig, at ikke ogsaa jeg i Forbindelse med denne Sag har nævnt dette, thi det ærede Medlem vil af Fortrykket se, at dette har jeg anført. Jeg har udtalt, at den Afspærring, der er foretaget for at faa Byggeriet op i Niveau med Kravene, hidtil havde været en Nødvendighed, og at den maaske i nogen Tid endnu vilde være fornøden, for at man kunde naa det Tidspunkt og det Standpunkt, da det aarlige Boligbyggeri kom til at svare til den normale Forøgelse af Befolkningen.

Jeg vil ligesom tidligere slutte med at sige, at det kan ikke være det saglige Hensyn, som har dikteret dette Lovforslags Fremsættelse paa nærværende Tidspunkt, eller hvoraf Kravet om en meget hurtig Gennemførelse af denne Lovgivning er vokset frem, thi det tjener efter min Mening ikke Sagens forsvarlige og saglige Løsning, at man har valgt netop det nuværende Tidspunkt, umiddelbart forud for betydningsfulde Valg rundt om i Landet, og jeg vil gentage mit Ønske om, at Vælgerne snart maatte blive i Stand til at se, hvad det er, man fra forskellige Sider i denne Forbindelse ønsker at bruge dem til. Nu skal formentlig denne Sag udnyttes kommunalpolitisk i Foraaret, men lad os dog være paa det rene med, at derigennem vinder Lejerne intet som helst;